

# ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

## I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 12. Устава Републике Србије, којим је дато овлашћење Републици да уређује и обезбеђује развој Републике Србије, политику и мере за подстицање равномерног развоја појединих делова Републике Србије, укључујући и развој недовољно развијених подручја; организацију и коришћење простора, научно-технолошки развој; тачки 17. којим је дато овлашћење Републици да уређује и обезбеђује друге односе од интереса за Републику, у складу с Уставом; у члану 73. којим је прописано: „Научно и уметничко стваралаштво је слободно. Ауторима научних и уметничких дела јемче се морална и материјална права, у складу са законом. Република Србија подстиче и помаже развој науке, културе и уметности”.

## II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Стратегијом научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2016. до 2020. године - Истраживања за иновације („Службени гласник РС”, број 25/16), као стратешки циљ у области науке и истраживања и као једна од мера у подстицају изврности и релевантности научних истраживања у Републици Србији представља и промена модела финансирања научноистраживачке делатности, што је један од основних разлога за доношење новог закона у области науке и истраживања. Стратегијом је предвиђено да ће се реформисати систем финансирања научноистраживачке делатности с циљем да се систем унапреди, обезбеди стабилно финансирање и да се буџетска средства користе на ефикасан и оптималан начин. Стратегијом је предвиђен развој модела финансирања усклађен са реформом истраживачког система. Крајњи циљ реформе финансирања научноистраживачке делатности је успостављање уравнотежене комбинације пројектног и институционалног финансирања. Институционално финансирање ће имати две компоненте: основну, која ће обезбедити стабилно финансирање и развојну, која ће зависити од степена испуњености параметара успешности. Како би се реализовала примена новог модела неопходно је доношење новог закона и подзаконских аката којима ће се уредити нови модела финансирања. У оквиру промене модела финансирања истраживања, предвиђа се институционално финансирање научноистраживачких организација, као и формирање посебног фонда за подстицај истраживањима (пројектно финансирање).

Новим Законом о науци и истраживањима обезбеђује се следеће: институционално финансирање науке, оснаживање института од националног значаја, механизам за оснивање нових институција, ефикасније праћење и оцена рада института, задржавање флексибилности у финансирању науке директно од ресорног министарства кроз друге програме од општег интереса, дефинише се ефикаснији систем избора у научна звања.

Примена закона омогућиће бољу сарадњу института и факултета, партнерство са привредом, другим министарствима у реализацији стратешких циљева и међународним организацијама на реализацији заједничких програма.

Циљеви који се постижу доношењем овог закона су: 1) унапређење квалитета научноистраживачког рада; 2) примена резултата истраживања; 3) ефикаснији и

делотворнији рад тела, комисија и других организација у систему научноистраживачке делатности; 4) побољшање ефикасности алокације и употребе свих научноистраживачких и развојних ресурса; 5) изградња и даљи развој иновативног друштва заснованог на знању.

### **III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА**

Нацрт закона садржи дванаест поглавља: Основне одредбе, Планирање и остваривање општег интереса у научноистраживачкој делатности, Обезбеђивање квалитета научноистраживачког рада и развоја научноистраживачке делатности, Организације које обављају научноистраживачку делатност, Институти, Органи института, Вођење евиденције, Истраживачи, Права и обавезе запослених у институту, Финансирање научноистраживачке делатности, Надзор и Прелазне и завршне одредбе.

#### **1. Основне одредбе (чл. 1 – 9.)**

У првом поглављу Нацрта закона (у даљем тексту: закон) дефинисан је предмет уређивања односно садржина закона. Наука и истраживање су препознати као делатност од посебног значаја за свеукупни развој Републике Србије, као друштва заснованог на знању и циљеви науке и истраживања.

У чл. 4. – 6. закона утврђено је на којим начелама се заснива наука и истраживање. Дефинише се принцип отворене науке - отворени приступ научним публикацијама и примарним подацима, у складу са препорукама европске комисије и међународном добром праксом.

У члану 7. закона, утврђује се да науку и истраживања као делатност од општег интереса реализују научноистраживачке организације кроз програме утврђене овим законом, као и програме утврђене законом којим се уређује рад Фонда за науку Републике Србије, чиме се ствара основ за комбиновани систем финансирања предвиђен Стратегијом научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2016. до 2020. године - Истраживања за иновације.

У члану 8. закона одређују се циљеви реализације научноистраживачке делатности, као што су стварање нових знања ради подстицања друштвеног, технолошког, културног и економског развоја, повећања друштвеног производа и подизања стандарда грађана и квалитета живота; унапређење укупних научноистраживачких капацитета, (људских ресурса и институција); подизање општег нивоа технологија у привреди и обезбеђивање конкурентности роба и услуга на домаћем и светском тржишту; јачање међународне научне сарадње и допринос у регионалном, европском и глобалном истраживачком простору; подршка стварању иновација за привреду, и трансферу технологија и јачању инжењерских капацитета са циљем стварања компаративних предности на глобалном тржишту и промоција предузетништва и унапређење и ширење културног амбијента и стваралачког образовања, са циљем очувања и афирмације националног идентитета као дела цивилизацијске баштине.

У члану 9. закона утврђују се обавезе научноистраживачких организација (у даљем тексту: НИО), ради спровођења циљева из члана 8. овог закона

## **2. Планирање и остваривање општег интереса у научноистраживачкој делатности, (чл. 10 – 12.)**

У поглављу II, уређује се доношење програма од општег интереса за Републику, у складу са Стратегијом научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2016. до 2020. године - Истраживања за иновације, односно стратешким циљем да се подстиче извршност и релевантност научних истраживања у Републици Србији кроз промену модела финансирања научноистраживачке делатности (комбиновани систем институционално - појектно финансирање).

У чл. 10. и 11. закона предвиђа се доношење нове Стратегије научног и технолошког развоја Републике Србије и садржај стратегије, у складу са законом којим се уређује плански систем.

У члану 12. закона, предвиђа се да се општи интерес у научноистраживачкој делатности, остварује путем програма институционалног финансирања и других програма од општег интереса у складу са овим законом, као и путем пројектног финансирања преко Фонда за науку у складу са законом којим се уређује рад тог фонда. Истим чланом набрајају се програми од општег интереса за Републику, предвиђа поступак њиховог доношења и период трајања програма.

## **3. Обезбеђивање квалитета научноистраживачког рада и развоја научноистраживачке делатности**

У поглављу III. закона предвиђено је се о обезбеђивању квалитета научноистраживачког рада и развоју научноистраживачке делатности у Републици Србији старају: Национални савет за научни и технолошки развој; Одбор за акредитацију научноистраживачких организација; Комисија за стицање научних звања; матични научни одбори; Заједница института Србије и Министарство.

У овом поглављу предвиђена су нова решења у односу на број чланова тела, предлагање кандидата и њихов састав, као и нове надлежности, а извршено је и усклађивање одредаба о поступку са новим законом којим се уређује општи управни поступак. Најзначајнија новина односи се на матичне научне одборе, односно предвиђена је њихова нова надлежност за спровођење поступка за избор у научно звање научни сарадник, у циљу ефикаснијег спровођења поступка избора у научна звања. Истовремено новина је и у њиховој надлежности у институционалном финансирању кроз давање мишљења о годишњем извештају НИО о реализацији програма институционалног финансирања, утврђених овим законом.

У члану 15. закона утврђено је да је Национални савет за научни и технолошки развој највише стручно и саветодавно тело у систему научноистраживачке делатности у Републици. Утврђен је састав Националног савета и то: број чланова, именовање од стране Владе Републике Србије, предлагање листе кандидата, научне области (природно-математичке, техничко-технолошке, медицинске, биотехничке, друштвене и хуманистичке науке), као и да се води рачуна о родној равноправности и равномерној заступљености свих шест научних области.

У члану 16. закона предвиђене су надлежности Националног савета, међу којима је и нова надлежност да даје мишљење на петогодишњи извештај НИО о реализацији програма институционалног финансирања. Истовремено Национални савет ће у делу годишњег извештаја о стању у науци за претходну годину, са предлозима и сугестијама за наредну годину, обухватати и рад Фонда за науку.

У чл. 18. – 21. закона, утврђено је да се ради обављања послова вредновања квалитета и ефикасности научноистраживачког рада (акредитација) научноистраживачких организација образује Одбор за акредитацију научноистраживачких организација; утврђен је његов састав и надлежност, као и поступак акредитације водећи рачуна о правилима општег управног поступка.

У чл. 22-24. закона предвиђено је да се ради одлучивања о стицању научних звања виши научни сарадник и научни саветник, образује Комисија за стицање научних звања, састав Комисије и рад Комисије. Предложеним законским решењем да Комисија одлучује о стицању два највиша научна звања, а матични научни одбори да одлучују о звању научног сарадника, постиже се ефикасније спровођење поступка избора истраживача у научна звања.

У чл. 25 – 27. закона, предвиђено је да се образују матични научни одбори, као стручна тела за све научне области, гране или дисциплине, састав матичног научног одбора, са одређивањем мањег максималног броја чланова (највише девет) у циљу оперативнијег рада ових тела и њихових надлежности, а као најзначајнија новина је и то да одлучује о стицању научног звања научни сарадник чиме се постиже ефикасније спровођење поступка избора истраживача у научна звања уопште, а посебно овог звања које је најбројније.

У члану 28. закона предвиђено је да се институти удружују у Заједницу института Србије, да Заједница има статус правног лица, да је чине институти на територији Републике који су уписани у Регистар научноистраживачких организација, да се на оснивање, организацију и рад Заједнице примењују прописи којима се уређују удружења и др.

У члану 29. закона, утврђене су надлежности Министарства у погледу предлагања Влади политике у области научноистраживачке делатности, праћења и подстицања развоја научноистраживачке делатности у Републици, расподељивања финансијских средства из буџета Републике и контроли њиховог наменског коришћења, остваривања међународне научне сарадње, категоризације научних часописа, доношења подзаконских и других аката и др. надлежности у складу са овим законом.

У чл. 30-31. закона утврђено је да стручне и административно-техничке послове за потребе тела која се старају о квалитету научноистраживачког рада обавља Министарство и да се средства за рад тела обезбеђују у буџету Републике, као и да Влада доноси акт којим се утврђују критеријуми и начин финансирања Националног савета, као и накнада за рад чланова Националног савета. Министар доноси акт којим се утврђују критеријуми и начин финансирања Одбора за акредитацију, Комисије за избор у научна звања и матичних научних одбора, као и накнада за рад чланова тих тела.

#### **4. Организације које обављају научноистраживачку делатност**

У поглављу IV. закона, предвиђено је да су институције од националног значаја Српска академија наука и уметности и Матица српска и да се на оснивање и рад Српске академије наука и уметности и института чији је она оснивач уређују посебним законом,

односно актима у складу са тим законом, као и да се оснивање и рад Матице српске уређује посебним законом ( чл. 32).

У чл. 33-34. закона утврђена је дефиниција института, односно да институт, у смислу овог закона, јесте научноистраживачка организација која обавља научноистраживачку делатност од општег интереса, под условима утврђеним овим законом, а да се оснивање и рад високошколских установа уређују посебним законом као и да високошколске установе обављају научноистраживачку делатност у складу са овим законом.

## **5. Институти**

У поглављу V. закона уређује се рад института, почев од њиховог оснивања, па до обављања научноистраживачке делатности од општег интереса, затим врсте института и стицање статуса: научни институт, истраживачко-развојни институт и институт од националног значаја за Републику Србију, као и употреба и коришћење назива институт, облици сарадње научноистраживачких организација и приватизација института. Посебан акценат стављен је на оснаживање и улогу института од националног значаја за Републику Србију, као и специфичност за стицање тог статуса у области друштвених и хуманистичких наука, тако што је предвиђен мањи број истраживача у радном односу са пуним радним временом (35 истраживача у области друштвених и хуманистичких наука).

У чл. 35-39. закона утврђује се да се институт може основати као установа, у складу са прописима о јавним службама, или као привредно друштво, у складу са прописима о привредним друштвима; примена прописа при оснивању; доношење акта о оснивању; оснивачка права; оснивање института који обављају научноистраживачку делатност за потребе одбране; средства која користе институти с тим да институт чији је оснивач Република, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе користи непокретности и друга средства, у складу са законом којим се уређују средства у својини Републике; да се делатност и организација института уређује статутом и друга питања од значаја за рад института.

У чл. 40 - 46. закона, предвиђени су услови под којима научни институт и истраживачко-развојни институт може обављати научноистраживачку делатност ради остваривања општег интереса.

У чл. 47 – 51. закона предвиђено је који институт може стећи статус института од националног значаја за Републику Србију, који је врхунска научноистраживачка установа од посебног националног значаја за једну или више сродних научних области која обавља истраживања од приоритетног значаја за научни, образовни, културни и укупни друштвено-економски развој Републике Србије, односно предвиђени су услови за стицање тог статуса. Предвиђено је и да институт од националног значаја, поред обавеза наведених у члану 9. овог закона има и друге обавезе са акцентом на то да учествује у изради стратешких и других докумената у научној области којом се бави, на захтев оснивача; да омогућава без накнаде приступ и коришћење капиталне научноистраживачке опреме у некомерцијалне сврхе другим научноистраживачким организацијама; да спроводи без накнаде поступак утврђивања предлога одлука за стицање научних звања по захтеву истраживача који нису запослени, повратницима из иностранства и истраживачима који то право нису могли да остваре у матичној институцији уз одговарајуће образложење.

## 6. Органи института

У поглављу VI. закона утврђује се које органе имају институти у зависности од облика организовања (установе или привредна друштва), а као новина у односу на претходни закон уводи се услов компетентности за директора института и вршиоца дужности директора института, односно да то лице мора бити компетентно за област науке за коју је институт акредитован, као и новина у односу на органе института организованог као привредно друштво.

У чл. 58 – 63. закона утврђује се да су органи у научном, истраживачко-развојном и институту од националног значаја који су основани као установе: управни одбор и директор и да је стручни орган института научно веће, као и да се у научноистраживачким организацијама из области одбране и Војске Србије органи института формирају у складу са Законом о одбрани и Законом о Војсци Србије. У даљим одредбама предвиђен је поступак и услови за именовање органа у институту чији је оснивач Република Србија (управног одбора и директора), надлежности управног одбора и директора, као и поступак именовања и услови за именовање вршиоца дужности директора.

У члану 64. закона предвиђен је начин именовања, односно одређивања у органе института који су основани као привредна друштва у зависности од правне форме привредног друштва и начина управљања.

Применом досадашњег законског решења евидентно је да само институти организовани као установе чији је оснивач Република Србија, имају утврђен број чланова Управног одбора (укупно 7), од којих 4 члана одређује Влада, као своје представнике, као и да имају право да, преко научног већа као стручног органа предложи своја 3 члана из реда истраживача у научним или наставним звањима запослених у институту. Из предложене одредбе намера је да се тај број установи и за орган управљања у истраживачко-развојним институтима организованим као привредно друштво (са 100% или већинским државним капиталом). Такође, питање дводомног управљања изискује потребу да Република Србија одреди и своје представнике у надзорни орган, имајући у виду већински државни капитал. Овим решењем отклањају се неједнакости у примени прописа о научноистраживачкој делатности, као примарних, у погледу органа управљања научноистраживачким организацијама, а ту делатност под једнаким условима остварују како институти организовани као установе, тако и институти организовани као привредна друштва.

Такође, имајући у виду да се у постојећем законском решењу, одредбе о директору или вршиоцу дужности директора нису могле применити на поступак за именовање и разрешење директора истраживачко-развојног института организованог као привредно друштво, овим одредбама закона врши се уједначавање регулативе, у погледу директора свих регистрованих научноистраживачких организација, без обзира на облик организовања института, као и власничку структуру. Ради уједначене примене прописа за све акредитоване научноистраживачке организације, неопходно је предвидети која лица по стручним компетенцијама имају право да буди именована за директора, као и поступак именовања или разрешења. Решења предвиђена прописима о привредним друштвима, којима се уређује питање именовања органа привредног друштва, односно друштва капитала основаних ради стицања добити, не могу се у пуном обиму применити у специфику научноистраживачке делатности од општег интереса за Републику Србију.

У чл. 65 и 66. закона утврђује се да је научно веће стручни орган института, образовање научног већа, утврђивање минималног броја истраживача у научним или

наставним звањима који су у радном односу са пуним радним временом у институту (седам), да се број, састав и начин избора чланова научног већа уређују статутом института, компетентност за утврђивање предлога за стицање научних звања као и надлежности научног већа.

## **7. Вођење евиденције**

У поглављу VII. закона, предвиђа се да Министарство води евиденцију научноистраживачких организација које испуњавају услове за обављање научноистраживачке делатности од општег интереса, у складу са овим законом (Регистар научноистраживачких организација) и евиденцију истраживача (Регистар истраживача), као и да образује базе података у оквиру реализације програма утврђених у члану 12. овог закона. Као новина у односу на претходно законско решење, предвиђено је и да регистар садржи податке о научноистраживачкој опреми НИО.

Чланом 71. закона предвиђено је да су подаци из Регистра научноистраживачких организација и Регистра истраживача отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање. Од података из Регистра истраживача доступни су јавности сви подаци осим података о полу, јединственом матичном броју грађанина и броју пасоша за стране држављане. Код употребе личних података примењују се одредбе закона којим се уређује заштита података о личности, ако овим законом није другачије одређено.

## **8. Истраживачи**

У поглављу VIII. закона у духу досадашњих законских решења дефинише се која лица се сматрају истраживачима, звања истраживача, стицање звања, поступак избора у истраживачка и научна звања који је усклађен са новим Законом о општем управном поступку, трајање звања и поступак реизбора, као и услови и поступак за одузимање звања и доношење Кодекса понашања у научноистраживачком раду, као и образовање Одбора за етику у науци.

Новина у односу на претходно законско решење је то да се новим законским решењем убрзава избор у звање истраживач приправник, као и што се ради ефикасности спровођења поступка избора у научно звање истраживач сарадник предвиђа да се тај поступак спроводи пред надлежним матичним научним одбором, што ће у великој мери убрзати тај избор и тиме омогућити истраживачима и брже право на напредовање.

Посебна новина у предложеном законском решењу је и увођење могућности да истраживачи добију награде и признања за изузетна научна достигнућа и животно дело.

## **9. Права и обавезе запослених у институту**

У поглављу IX. закона наводи се ко се сматра запосленим у научном, истраживачко-развојном и институту од националног значаја, а то су истраживачи и административно-техничко и помоћно особље, да се у погледу њихових права, обавеза и одговорности примењује закон којим се уређује рад запослених у јавним службама, односно закон којим се уређује рад. Питање примене прописа о запосленима у јавним службама и прописа о раду на наведене запослене, решено је у зависности од облика организовања института (установа

одн. привредно друштво). Као новина уводи се могућност продужења радног односа истраживача до навршених 70 година живота, чиме је извршено уједначавање у односу на лица у просветним звањима по прописима о високом образовању.

У члану 98. закона, утврђује се која су научна, истраживачка и стручна радна места у институту; да се са истраживачима у научним, односно у истраживачким звањима, изабраним на радна места из става 3. овог члана, закључује уговор о раду, с обавезом спровођења поновног избора (реизбора) или унапређења у више звање, у роковима за које се одговарајуће научно, односно истраживачко звање стиче, осим за звање научног саветника; да се унутрашња организација, врста и број радних места на којима се распоређују запослени у институту, као и начин и поступак заснивања радног односа, уређују општим актом института.

У члану 99. закона утврђено је кад истраживачу у институту престаје радни однос по сили закона (када наврши 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања), као и услови за продужење радног односа истраживача.

У чл. 100. и 101. закона, уређује се мировање радног односа и плаћено одсуство истраживача, при чему је задржано претходно законско решење.

## **10. Финансирање научноистраживачке делатности**

У поглављу X. закона уређено је финансирање научноистраживачке делатности. Финансирање научноистраживачке делатности врши се путем програма институционалног финансирања, других програма од општег интереса, пројектног финансирања у складу са законом којим се уређује рад Фонда за науку и финансирања из других извора. Средства за институционално финансирање обезбеђују оснивачи НИО.

У чл. 105. и 106. закона утврђено је да ће се пројектно финансирање реализовати у складу са законом којим се уређује рад Фонда за науку Републике Србије, као и други извори финансирања научноистраживачке делатности.

У члану 107. закона утврђено је да институционално финансирање акредитованих института чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе и САНУ обухвата: 1) средства за плате истраживача у научним и истраживачким звањима; 2) средства за плате административно-техничког и помоћног особља; 3) средства за режијске трошкове; 4) средства за материјалне трошкове истраживања и 5) средства за друге трошкове научноистраживачког рада.

У члану 108. закона утврђено је која средства се сматрају сопственим приходима НИО и одређује намена тих средстава за унапређење делатности и подизање квалитета рада. Наведено законско решење је први корак ка уједначавању регулисања ове материје у односу на прописе о високом образовању, а у каснијим усаглашавањима прописа следи потпуно изједначавање статуса финансирања рада запослених на институтима и факултетима у погледу сопствених прихода. У погледу располагања имовином стеченом из сопствених прихода института извршено је уједначавање са прописима о високом образовању.

У члану 109. закона утврђено је да финансирање научноистраживачког рада акредитованих НИО чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе и САНУ обухвата средства за материјалне трошкове истраживања.

У члану 110. закона утврђују се критеријуми на основу којих ће се вршити евалуације рада института, да се иста врши на пет година на основу поднетог извештаја са описом тих критеријума, као и да ће се ближи критеријуми који узимају у обзир



специфичности научних области и институција, као и структура петогодишњег извештаја утврдити посебним правилником, који доноси министар.

У чл. 111-114. закона, предвиђено је Финансирање других програма од општег интереса, Финансирање институција од националног значаја (Српске академије наука и уметности, Матице српске, као и института чији је оснивач Српска академија наука и уметности). Истим одредбама утврђују се општи услови и начин реализације програма институционалног финансирања и предвиђа доношење норматива и стандарда расподеле средстава акредитованим НИО које утврђује Влада, на предлог Министарства.

У чл. 115-118. закона, утврђени су услови и начин реализације других програма од општег интереса за Републику, које реализују научноистраживачке организације које су уписане у Регистар научноистраживачких организација, као и да се за поједине програме могу пријавити на јавни позив и лица која су завршила основне академске студије и мастер академске студије, као и интегрисане студије и која су уписала докторске академске студије, као и ученици завршних разреда средње школе који су освојили једно од прва три места на међународним олимпијадама знања, као и издавачке организације у сарадњи са научноистраживачким организацијама и научна и научно-стручна друштва, и специјализоване организације и удружења која се баве додатним образовањем и усавршавањем талентованих ученика и студената за бављење научноистраживачким радом.

У чл. 119-121. уређује се питање својинских права на резултатима истраживања, с тим што се у односу на претходно законско решење прецизније утврђују права и обавезе као и процедура у овој области имајући у виду да се новим законским решењем институти финансирају институционално.

## **11. Надзор**

У поглављу XI. закона уређено је питање надзора над спровођењем одредаба овог које је у надлежности Министарства, као и да надзор над радом института из области одбране и остваривањем истраживања од значаја за одбрану врши министарство надлежно за послове одбране у сарадњи са Министарством.

## **12. Прелазне и завршне одредбе**

У поглављу XII. закона садржане су прелазне одредбе које се односе на рокове за доношење Стратегије и подзаконских аката, статуса истраживача у истраживачким и научним звањима ангажованим на акредитованим факултетима чији је оснивач Република Србија или аутономна покрајина, као и у иновационим центрима основаним од стране ових факултета, имајући у виду промену начина финансирања, односно прелазак са пројектног на институционално финансирање института и с тим у вези предложени су начини и рок решавања даљег радног статуса тих лица, као и престанак ранијих прописа и ступање на снагу закона.

У прелазним одредбама предвиђа се и обавеза и рок за институте да усагласе статут и друге опште акте са овим законом. У погледу органа управљања и избора органа пословођења института предвиђено је да се именовање односно избор у складу са овим законом, изврши по истеку мандата тих органа конституисаних, односно изабраних по прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, с тим да се у укупан број мандата не рачунају мандати до ступања на снагу овог закона. У погледу стручних тела:

Национални савет, Одбор за акредитацију, Комисија за стицање научних звања и матични научни одбори, предвиђено је да настављају да раде према акту којим су именовани пре ступања на снагу овог закона, до доношења акта о њиховом именовану у складу са одредбама овог закона, с тим да се у укупан број мандата рачунају мандати до ступања на снагу овог закона.

У прелазним одредбама предвиђа се и да поступци за стицање научних звања односно истраживачких звања који су започети до дана ступања на снагу овог закона окончају по тим прописима у року од 9 месеци од дана ступања на снагу овог закона, а поступци за изборе у научна звања за које је потребна документација већ достављена Комисији за избор у научна звања у року од 6 месеци.

У погледу института од националног значаја предвиђено је да ти институти који су тај статус стекли по прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, задржавају тај статус до истека времена на који је статус стечен.

Имајући у виду да се кроз ново законско решење предвиђа да се статус центра изузетних вредности стиче преко реализације Програма финансирања научноистраживачког рада центара изузетних вредности утврђен у члану 12. овог закона, односно кроз учешће на јавном позиву, у прелазним одредбама предвиђа се да центри који су тај статус стекли по прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, задржавају тај статус до истека времена на који је статус стечен.

У погледу статуса и даљег рада Центра за промоцију науке, предвиђа се да тај центар наставља да реализује све међународне започете пројекте најкасније до истека рока од пет година од ступања на снагу овог закона, након ког рока ће оснивач одлучити о даљем статусу тог центра.

Имајући у виду да је прелазак финансирања института са пројектног на институционални модел дуг процес, који је уско повезан са усклађивањем и у погледу буџетског система, као и система прописа о запосленима у јавним службама (платни разреди и утврђивање каталога радних места у науци), предвиђено је да се текуће пројектно финансирање настави најдуже до 31.12.2019. године, као и да се у том периоду настави и реализација још четири програма повезаних са учешћем истраживача и стипендиста на пројектима у текућем циклусу истраживања.

#### **IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА**

Процена финансијских средстава за спровођење закона ће бити дефинисана по завршетку јавне расправе, при изради коначне верзије Нацрта закона о науци и истраживањима.